

Kostjad: parlament ja Jerzy Buzek (Brüssel, Belgia)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Parlamendi presidendi Jerzy Buzeki 2. märtsi 2010. aasta otsus, millega jäeti hageja päevaraha õigusest ilma kümneks päevaks, ning Euroopa Parlamendi büroo 24. märtsi 2010. aasta otsus ja Euroopa Parlamendi presidendi 31. augusti 2011. aasta otsus, millega tunnistati vastuvõetamatuks hageja taotlus tema parlamendiliikme puutumatus kaitsmiseks;

— teise võimalusena tuvastada eespool nimetatud otsuste tühi-
sus.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud Euroopa Liidu privileegide ja immuuniteetide protokolli (nr 7) (ELT 2010 C 84, lk 99) artiklit 8, kuna hageja oli 24. veebruaril 2010 pidanud kõne Euroopa Parlamendi liikmena. Kõne kui selline käsitles poliitilisi küsimusi ja on äärmiselt oluline, et Euroopa Parlamendi liikmel oleks sõnavabadus.
2. Teine väide, et on rikutud sõnavabadust, kuna ei võetud nõuetekohaselt arvesse Euroopa Parlamendi töö- ja kodukorra (ELT 2011 L 116, lk 1) artikli 9 lõiget 3.
3. Kolmas väide, et on rikutud õigust sõltumatule ja erapooletule kohtulikule arutamisele, mis on ette nähtud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 6, kuna parlamendi presidendi iga osavõtt asjaomasest otsusmenetlusest või mis tahes muu isiku osalus, kes viibisid 24. veebruari 2010. aasta plenaaristungil ja esitasid oma seisukoha, takistas sellel isikul selles menetluses osalemise.
4. Neljas väide, et on valesti tõlgendatud Euroopa Parlamendi töö- ja kodukorra artikli 152 lõiget 1 ja artiklit 153, kuna viimatinimetatud artiklis ette nähtud sanktsioone tuleb mõista selle sätte avasõnade kontekstis, viitavana peamiselt väga tõsistele korrarikkumistele, mis „[...] rik[uvad] artiklis 9 sätestatud põhimõtteid [...]”.

4. novembril 2011 esitatud hagi — Hassan versus nõukogu

(Kohtuasi T-572/11)

(2012/C 25/106)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Samir Hassan (Damas, Süüria) (esindajad: advokaadid E. Morgan de Rivery ja E. Lagathu)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikli 263 alusel:

— nõukogu 23. augusti 2011. aasta rakendusotsus 2011/515/ÜVJP, millega rakendatakse otsus 2011/273/ÜVJP piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Süürias, kuivõrd selle otsusega lisatakse Samir Hassan nimetatud nõukogu 9. mai 2011. aasta otsuse 2011/273/ÜVJP piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Süürias lisas olevasse nimekirja;

— nõukogu 23. augusti 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 843/2011, millega rakendatakse määrus (EL) nr 442/2011 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Süürias, kuivõrd selle määrusega lisatakse Samir Hassan nõukogu 9. mai 2011. aasta määruse (EL) nr 442/2011 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Süürias II lisas olevasse nimekirja;

— hüvitada ELTL artikli 268 alusel kahju, mis S. Hassanile põhjustati tema vastu suunatud eespoolnimetatud piiravate meetmete võtmisega, ning sellest tulenevalt:

— tunnistada Euroopa Liidu Nõukogu lepinguvälist vastutust tekkinud ja tekkiva varalise kahju osas ning mittevaralise kahju osas;

— mõista S. Hassani kasuks 250 000 eurot kuus alates 1. septembrist 2011 varalise kahju hüvitamiseks;

— mõista S. Hassani kasuks sümboolne summa üks (1) eurot mittevaralise kahju hüvitamiseks, ja

- mõista Euroopa Liidu Nõukogult välja varalise kahju hüvitis;
- igal juhul mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et nõukogu tegi ilmse faktide hindamisvea ja rikkus sellest tulenevalt õigusnormi.
2. Teine väide, et rikuti põhjendamiskohustust, kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.
3. Kolmas väide, et rikuti omandiõigust ja proportsionaalsuse põhimõtet.
4. Neljas väide, et hageja süütuse presumptsiooni.
5. Viies väide, et nõukogu rikkus oma enda suuniseid piiravate meetmete rakendamiseks ja hindamiseks välis- ja julgeoleku-poliitika raames.
6. Kuues väide, et nõukogu kuritarvitas võimu.
7. Seitsmes väide puudutab hüvitist kahju eest, mille põhjustasid nõukogu võetud ebaseaduslikud meetmed.

4. novembril 2011 esitatud hagi — JAS versus komisjon

(Kohtuasi T-573/11)

(2012/C 25/107)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: JAS Jet Air Service France (JAS) (Prantsusmaa) (esindaja: advokaat T. Gallois)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 5. augusti 2011. aasta otsus asjas REM 01/2008 osas, milles:
- komisjon otsustas, et ei ole tegemist erilise olukorraga ja

- jättis rahuldamata imporditollimaksu 1 001 778,20 euro võtta vähendamise taotluse, mille JAS JET AIR SERVICE esitas 24. jaanuaril 2008;

- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et
 - on rikutud põhjendamiskohustust, kuna komisjon esitas oletuslikud põhjendused.
2. Teine väide, et
 - on rikutud kaitseõigusi, kuna komisjon ei nõudnud siseriiklikult ametiasutuselt imporditollimaksu vähendamise taotluse esemeks olevate tollideklaratsioonide originaalide või koopiate esitamist, kuigi need dokumendid tõendavad, et füüsiliselt on kontroll läbi viidud.
3. Kolmas väide, et
 - juhtumi uurimine on tõendamiskoormise ümberpööramise tõttu õigusvastane: nimelt järeltas komisjon siseriikliku ametiasutuse kinnituste põhjal, mille kohaselt olid asjassepuutuvad tollideklaratsioonid kadunud, ei ole võimalik tõendada, et toll on kaupa füüsiliselt kontrollinud. Hageja märgib, et komisjonil ei ole õigust pöörata seda siseriiklike ametiasutuste puudust tema kahjuks.

4. Neljas väide, et

- et on rikutud ühenduse tolliseadustiku⁽¹⁾ artiklit 239, kuna komisjon kitsendas mõiste „eriline olukord” kohaldamisala.

5. Viies väide, et

- on tehtud faktivigu ja ilmseid hindamisvigu, kuna komisjon jõudis järeldusele, et ei ole „erilist olukorda” tolliseadustiku artikli 239 tähenduses, kuigi hageja oli samas olukorras kui üks teine Madalmaade transpordiettevõtja, kes tegeles vahendusega ning kelle olukorda pidas komisjon „eriliseks olukorraks”.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).